

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 14^η / 27^η Ἰουνίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου εἰς τὴν Ἱεριχώ, κυριωτέραν περιοχὴν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην, ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκειται ὅτι ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος, υἱὸς Σαφάτ ἐκ πόλεως Ἀβέλ-Μεούλ, γῆς Μανασσῆ, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡλίου καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν. Μαρτυρεῖται εἰς τὰ βιβλία τῶν Βασιλειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, κυρίως τῆς Δ΄, διὰ πολλῶν σημείων δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν.

Εἰς τὴν Ἱεριχώ μετέτρεψε διὰ προσευχῆς τὰ πικρά καὶ βλαβερά ὕδατα εἰς γλυκέα καὶ ὠφέλιμα. Εἶδε τὸν διδάσκαλόν του, προφήτην Ἡλίαν, νὰ ἀναλαμβάνηται ἐν πυρίνῳ ἄρματι εἰς οὐρανούς καὶ ἐζήτησε διπλὴν τὴν χάριν αὐτοῦ καὶ εἰς ἔνδειξιν χορηγήσεως αὐτῆς ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἄνωθεν τὴν μηλωτὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ ἔπλευσεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος καὶ διέσχισε τὸν Ἰορδάνην.

Πρὸς τιμὴν τοιοῦτου προφήτου «ἀποδιώκοντος νόσους καὶ καθαρίζοντος λεπρούς» ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸν Ναὸν αὐτοῦ εἰς Ἱεριχώ παρὰ τὴν συκομορέαν τοῦ Ζακχαίου, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἰγνατίου ἡγουμένου τῆς Μπετζάλλας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, π. Ὀνουφρίου ἡγουμένου τοῦ Σαρανταρίου Ὁρους, τοῦ Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ π. Κυριακοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίου τοῦ Ἰορδανίτου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ὡς τοῦ π. Γαβριήλ τῆς Γιάφατ Νάσσα, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλόντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου ἑλληνιστί δεξιὰ καὶ τῶν ψαλτῶν τῆς Κοινότητος Ἱεριχοῦς ἀριστερά καὶ μετεχόντων μοναχῶν καὶ πιστῶν κατοίκων τῆς Ἱεριχοῦς καὶ ἄλλων πόλεων.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Δίκαιοι δέ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν», (Σοφ. Σολομ. 5, 15-16).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ὑμῶν Ἱεριχοῦς, σήμερον, ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Ἀγίων Πάντων

έορτήν καί ἐξόχως τιμήσωμεν τήν μνήμην τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ μοναστηριακῷ ναῷ.

«Δίκαιοι δέ εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ», λέγει ὁ ἱερός συγγραφεύς (Σολ. 5,15). Εἰς τό ἐρώτημα ἡμῶν, ποῖοι εἶναι οὗτοι οἱ Δίκαιοι; Ἀπαντᾷ Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, λέγων: «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν καγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 10, 32-33).

Μέ ἄλλα λόγια, ἐάν ὁμολογῇ τις τόν Θεόν ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ θά ὁμολογήσῃ ὑπέρ αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Πατρός Αὐτοῦ ὁ Χριστός ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ, τῇ ἐπουρανίῳ δηλονότι βασιλείᾳ Αὐτοῦ. Ἐάν δέ ἀρνηθῇ τις τόν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεάνθρωπον καί Σωτῆρα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, θά τόν ἀρνηθῇ καί ὁ Χριστός ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἀγίων ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ.

Οἱ «Δίκαιοι» κατ' οὐσίαν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν τόν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεόν τέλειον καί ἄνθρωπον τέλειον σάρκα λαβόντα ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου καί Θεοτόκου Μαρίας διὰ Πνεύματος Ἁγίου. Οἱ Δίκαιοι οὗτοι εἶναι κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον οἱ ἀποτελοῦντες «τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», (Ἑβραίους 12, 23), τοῦτέστιν οἱ ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαντες Πατριάρχαι, Προφῆται, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Ἀσκηταί, Ἱεράρχαι, Διδάσκαλοι, Ὅσιοι καί τῶν ἀγίων Γυναικῶν ὁ τίμιος χορός. Διό καί ὁ ὑμνωδός λέγει: «Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καί ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τά πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καί τά πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τόν τύπον ἐπέχουσιν, καί Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἴ· Σύ με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

«Διὰ τοῦτο [οἱ δίκαιοι] λήψονται τό βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου», (Σοφ. Σολομ. 5,16). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός Πατήρ, ὁ Ὑποῖος ἔχει ἀναλάβει τήν φροντίδα διὰ τοὺς Δικαίους, Αὐτός θά τοὺς ἀνταμείψῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ. Εἰς τό βασίλειον τοῦτο τῶν Οὐρανῶν ἅπαντες οἱ ἅγιοι, δηλαδή οἱ Δίκαιοι, θά εἶναι στεφανωμένοι μέ στέφανον ἔνδοξον.

Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας, δηλονότι τοὺς Δικαίους συμπεριλαμβάνονται καί οἱ ἅγιοι Προφῆται τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὁ σήμερον τιμώμενος Προφήτης Ἐλισσαῖος. Ὁ μακάριος Παῦλος ἐπικαλεῖται τό ἀναρίθμητον πλῆθος τῶν μαρτυρησάντων ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί προβάλλει αὐτούς ὡς παράδειγμα ζωντανόν πρὸς μίμησιν ἀπὸ τοὺς συγχρόνους πιστοὺς Χριστιανούς λέγων: «Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἑβρ. 12, 1-2). [Καί ἀναλυτικώτερον, λοιπόν καί ἡμεῖς, ἀφοῦ ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μεγάλον καί πυκνόν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διὰ τήν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἃς πετάξωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βάρος βιοτικῶν πραγμάτων καί φροντίδων, ἐπὶ πλέον δέ καί τήν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐκολὰ κανεῖς παρασύρεται καί ἃς τρέχωμεν μέ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα, πού προβάλλει ἐμπρὸς μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἢ μή στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας καί τὴν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν].

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύων τόν λόγον τοῦ Παύλου: «τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων», (Ἑβρ. 12,1) ἐπισημαίνει ὅτι ὁ θεῖος Ἀπόστολος δέν ἀναφέρεται μόνον εἰς τούς κηρύξαντας τήν ἀλήθειαν ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, ἀλλά καί ἐν τῇ Παλαιᾷ «οὐχί τούς ἐν τῇ Καινῇ λέγει μόνον, ἀλλά καί τούς ἐν τῇ Παλαιᾷ· καί γάρ καί αὐτοί ἐμαρτύρησαν τῇ τοῦ θεοῦ μεγαλειότητι».

Καί ποία εἶναι ἡ μεγαλειότης τοῦ θεοῦ; Εἶναι τό μυστήριον τῆς θείας ἀποκαλύψεως, δηλονότι τῆς θείας Οἰκονομίας τό σκιωδῶς μέν ἀποκαλυφθέν εἰς τούς Προφήτας, οὐσιωδῶς δέ ἐν τῷ θεῷ Λόγῳ Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ Χριστός εἶναι τό πλήρωμα τοῦ Νόμου [τοῦ Μωσαϊκοῦ] καί τῶν Προφητῶν, ὡς μαρτυρεῖ αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος λέγων: «Μήν νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τόν νόμον ἢ τούς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλά πληρῶσαι», (Ματθ. 5,17).

Ἡ ἀγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν μνήμην τοῦ θεσπεσίου ἀγίου Προφήτου ἡμῶν Ἑλισσαίου, διότι οὗτος ἀνεδείχθη μυσταγωγός τοῦ ὑπέρ νοῦν μυστηρίου τοῦ θεοῦ, προεφήτευσεν περί τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρουσίας καί πολλά τεράστια θαύματα ἐποίησεν ὁ θεός διά χειρός αὐτοῦ =[τοῦ Ἑλισσαίου], μαθητοῦ γενομένου τοῦ μεγάλου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ θεσβίτου.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἱκετεύσωμεν τόν Ἅγιον Προφήτην Ἑλισσαῖον καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Τῶν προφητῶν τούς ἀκραίμονας καί παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καί Ἑλισσαῖον, καί Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, [τῶν συνεορταζομένων αὐτοῖς Ἁγίου Πατρός ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης σύν ταῖς Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας] ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί τό μέγα ἔλεος» ἀμήν. Ἐτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ».

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μικρά δεξίωσις καί τράπεζα, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ καλῶς ἐπιμελουμένου τῶν τῆς Μονῆς ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου. Τούτους ἠὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διά τήν Ἀγιοταφίτικὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν καί ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τήν παρακειμένην Ἱεράν Μονήν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί τά ἀνεγειρόμενα ὑπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου νέα κτίρια.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας